

N:o 6.

Af Herr Grefve C. M. Björnstjerna: Angående förhöjning i tullen å tobak.

Ehuru en direkt beskattning alltid kännes långt mera tryckande än en indirekt, måste dock erkännas, att en förhöjd inkomstskatt ofta är ett lika lämpligt som nödvändigt medel att afhjelpa en hotande statsbrist. En tilläggsbevillning var således fullt påkallad så väl 1879 som 1880, enär statsinkomsterna då icke kunde antagas motsvara behofven. Landets ekonomiska ställning är nu en långt lyckligare, men en statsbrist förefinnes dock, enligt den Kongl. Maj:ts nådiga proposition bifogade finansplanen. Denna brist utgör lyckligtvis endast omkring 530,000 kronor, och bör således icke kräfva bibehållandet af en tilläggsbevillning, beräknad att inbringa tre gånger denna summa. Icke heller torde den vara behöflig för att öka statsverkets grundfond. Dertill äro de öfverskott tillfyllesgörande, hvarmed de verkliga statsinkomsterna under vanliga förhållanden öfverstiga de beräknade. Den bebådade statsbristen torde därför lätteligen och utan känbar olägenhet kunna afhjelpas genom en förhöjd tull å tobak i enlighet med Kongl. Maj:ts nådiga proposition till senaste Riksdag. Den ökade statsinkomst, som derigenom beredes, kan säkerligen, nu såsom då, beräknas till 600,000 kronor och skulle sålunda bringa statsregleringen i full jemvigt. Under den diskussion, som med anledning af nämnda Kongl. proposition i Riksdagens båda Kamrar föreföll, erkändes ganska allmänt, dels att tobak bättre än de flesta andra varor lämpade sig för en hög tullbeskattning, dels att den visserligen utgjorde ett allmänt begagnadt njutningsmedel, men icke någon nödvändighetsvara, dels slutligen att en förhöjd tull icke kunde nämnvärdt fördyra varan. Orsaken hvarför förslaget dock icke lyckades tillvinna sig Riksdagens bifall, torde hafva varit dels den, att behofvet af den ökade statsinkomsten icke var obestridligt, dels att, då olika tullsatser de för-

enade rikena emellan å en så vigtig importartikel måste medföra smuggling och obehag, man icke ansåg sig böra företaga någon förändring, innan det visat sig hvad Norge i detta afseende beslutade. Detta senare hinder är nu deremot till alla delar undanröjdt, enär Stortinget antagit en förhöjd tull å tobak, som i allt, utom hvad angår cigarrer, öfverensstämmer med hvad Kongl. Maj:t här senast föreslagit. Å cigarrer är visserligen den lägre tullen 2 kronor 50 öre per kilogram bibehållen, men då införseln af cigarrer till Sverige är högst obetydlig, torde hos oss den högre tullsatsen å nämnda dyrbarare vara utan olägenhet kunna antagas. Med anledning af det nu anförda tillåter jag mig hemställa,

att tullen å tobak,
oarbetad, blad och stjelk höjes från Kr. 1: — till 1: 25
arbetad, cigarrer och cigaretter från » 3: — » 3: 50
andra slag från » 1: 20 » 1: 50,
 allt per 1 kilogram.

Skulle detta mitt förslag vinna Riksdagens bifall, skulle all tilläggsbevillning för instundande statsreglering befinnas obehöflig, en sak som säkerligen skulle med största glädje helsas så väl inom de mera bemedlade klasserna som ännu långt mera bland dem, hvilka med ofta ganska ringa tillgångar nödgas draga sig fram och för hvilka den direkta beskattningen alltid kännes så tung, enär man icke kan på något sätt undandraga sig den samma, under det att man alltid genom att uppoffra en njutning kan undslippa den indirekta.

Stockholm den 25 Januari 1881.

C. M. Björnstjerna.